

Cziczó Attila:

MOUSE WORLD

avagy az ember paródiája

MOUSE WORLD

avagy az ember paródiája
moussical

Pajor Dóra és a saját ötletéből írta és zenéjét szerezte Cziczó Attila

szereplők:

báró Georges **Camembert**, fehéregér,
azaz Don Evér, a vérszívó bőregér

madame **Blanche** Camembert, fehéregér

Fleur Camembert, fehéregérke

Hozd Ida, a házvezetőnő,
azaz Mrs. Mouser, C.I.C.A. ügynök

Henri, a törpepatkány,
azaz báró Antoine Fromage, fehéregér

Méregér Jeremiás, vak kémikus

Méregér **Miklós**, leendő kísérleti egér

Michael **Bad**, a szóvivő papagáj

Szürke barát, a templom egere

sok-sok kis és nagy szürkegér

Játszódik egy konyhaasztalon, valamikor mostanában, az Egér úton.

A darab zenéjében és szövegében néhány ismert előadóművész hangulatisága felfedezhető ... hiszen ők is emberek.

A színpad, mint egy konyhaasztal funkcionál. A padlót kockás mintájú terítő borítja, ami a színpad elején is lelóg. A háttérben egy szék támlája látszik, lehetőleg "térben" és nem "síkban" megjelenítve. Az asztalon különböző konyhai használati eszközök állnak, hevernek szerteszét - persze a nézők szemszögéből felnagyítva. A lényeg, hogy minden főszereplőnek jusson lakóhely. (Ezenkívül a sajtoltot jeleníteném meg, egy nagy dobozos tej segítségével.) A lakóhelyek: a Camembert család egy tányérban elhelyezett sajt darabban lakik, mely nyitott a nézők felé, benne sajtból készült bútorok. Henri egy dobozos üdítőben, a Méregér család egy oldalára fordított cigarettás dobozban, Hozd Ida egy kávéscészében él. A színpad jobb oldalán egy hatalmas kalitka áll, ami egy fotel, rácsokkal körülvéve. Ennyit a helyszínről. A szereplők egerek, ennek ellenére az arcokon látsszon, hogy emberek játszanak.

1. NYITÁNY

*félhomály; kulcs-csörgés, távolodó lépések
hallatszanak - elmennek az emberek, előbújnak az
egerek*

hangok Csitt!
Senki sincs itt.
Hohó! Üres a ház.
Mind elmentek ... várj!
Ne ülj a földre!
Tiszta a levegő.
Oh, be jó sajtzagú!
Egerek!
Előre!!!

*berohannak az egerek, a főszereplők már színen
vannak: Camembert alszik, Blanche simogatja Fleur
ölébe hajtott fejét, Hozd Ida takarít, Méregér háza
előtt pipázik, a papagáj kalitkájában ücsörög, Szürke
barát a színpad szélén áll összekulcsolt kézzel, s
mosolyogva nézi a gyerekeket, Henri a kórust
vezényli*

kórus Jó szórakozást!
Jó hosszú kimaradást!
egyik egér Ha enni-inni van hol,
folyjon a sok alkohol!
kórus Nekünk csak jót hozhat,
ha józan manusz egy sem marad.
gyerekkórus De jópajtás az ember,
ha leül, nehezen kel fel.
egyik egér Épüljön az Egér út!
egy másik egér Nyisson ki minden egérlyuk!
kórus A sok-sok sajtbolt szerteszét
várja összes vendégét.
Tejboltosok fel!
egy másik egér Ma elkel minden tejfel.
kórus De ne feszítsük tovább a húrt!
Alig van már friss joghurt.

Csak az az egy,
csak az a nagy,
az a félelmetes,
hétméteres,
acélrúgós egérfogó,
ami iszonyúan felizgat itt minden egeret.

2. A SZÓVIVŐ

a papagáj a kalitkájában énekel, s mint egy narrátor, bemutatja a szereplőket

egy kisegér De valaki sohasem fél.
kórus Michael Bad!

Bad Remek ötlet a felkérésem,
végre egy hang, egy szépen zengő!
Milyen buli az az egér muri,
ahol Michael Bad nem szóvivő?

Tisztelt publikum, a nézőtéren!
Most jön a rövid ismertetés.
Kiderül lassan, hogy ki kivel van.
Figyelem! Indul az ismerkedés.

Menjünk végig az Egér úton!
Íme, a helyi előkelők,
Camemberték, a nemesegerek.
Kényelmesek és későn kelők.
A báró, a zord fehéregér,
a madame, aki mindig szomorú,
Fleur, a bájos hölgy egérke,
s Hozd Ida, a goromba vasorrú.

Á, furcsa Méregér-ház!
Az öreg vakegér mindig variál.
És Miklós, a szürke mintapéldány,
most is az egyetemenél sorbanáll.

Szürke barát mond egy egérimát
- ott áll az egerek oltalmazója.

S íme, Henri, a törpepatkány,
az Egér út egyetlen torzója.

És az egérvilág koronáján
a csillogó, fénylő ékkő,
az állatvilág hírmondója,
Michael Bad, a szóvivő!

Hozd Ida Szép kis szóvivő. Egy papagáj az egerek között!

Henri Kissé dinka a srác. Golyós Toll. *nevetnek*

Hozd Ida Na, végre egy jópofát is tud szólni a mi kores házitanítónk.

Fleur Mesélj, Ida néni! Aztán jöhet a környezetismeret óra, igaz, Henri bácsi?

Hozd Ida Akkor fogtok csak remegni, vakarcsok.

Henri Tessék mesélni! Ha egy kiskorú erre vágyik, joga van mesét hallgatnia.

Bad Neked meg jogod van a ronda állkapcsaidat összezárni. Sakk! Matt! Patt! -kány.

Henri Csak ne sértegezzük a kisebbséget! *Hozd Idának* Tessék belekezdeni.

Hozd Ida Jól van! *nagyot sóhajt* A mouxford-i egyetemen történt ...

Henri ... megint ez az iskolás történet! Csak néhány hete vagyok itt, de mindig ezt kell hallgatnom!

Hozd Ida Figyelj csak a gyerekekkel együtt, lesz mit tanulni belőle. Szóval, a mouxford-i egyetemen történt. Volt két barát. Együtt voltak jóban, rosszban. Bár ha belegondolok, inkább a rosszban. Volt egy harmadik is, egy szerencsétlen flótás. Csak a két vagány törődött vele. *Méregér kiveszi szájából a pipát* Egyszer aztán megjelent egy egérlányka. Nagyon szép volt! Beléje is szeretett mind a két legény. Persze a lány nem választott, hiszen mindkettejükkel jól érezte magát. Hülyítette őket! Ezért lány egy lány. Én csak tudom ... Na, erre a két vagány kiötlötte, hogy majd a sors eldönti, kié legyen a szépség. Győzött a szerencsés, övé lett a lány. De mi lett a vesztesből? Bűnöző, rabló, gyilkos! *hatásszünet* Don Evér, a vérszívó bőregér! *mindenki hátrahőköl*

Henri Nagyon jó! Így ijesztgetni a kicsiket! Micsoda történetei vannak?

Hozd Ida Lehet, hogy nagyon is igaz ez a rémregény.

Méregér *farka helyén egy nagy ragasztás* Talán így történt, talán nem!

Bad Nézd, a vakegér, a bölcs. Majd ő megoldja a megoldhatatlant! Mesélj, a szerencsétlen fiad merre járkal?

Fleur Miért nincs még itt Miklós? Már régen elment.

Méregér Az egyetemen van. Fejébe vette, hogy kísérleti egér lesz. Őt is a tudomány érdekli.

Hozd Ida Azt bezzeg még nem vette észre, hogy egyetemre csak fehérek járhatnak.

Méregér Bizony, nehéz a szürkéknek. Nagyon nehéz.

Fleur *csak úgy magának* Szegény Miklós!

Bad Menjél csak öreg. Csak hasra ne ess! Kóvályog, mint egy részeg ember.

Hozd Ida Részeg ember! Az egy jó vicc. De az öreg Méregérről senki se beszéljen tiszteletlenül!

Henri Na, vége a mókának! Iskolapótló korrepetáció következik. Környezetóránk mai témája az EMBER.

3. EGÉRTELEN DAL

az egerek emberest játszanak, gúlába állva egy embert akarnak szimbolizálni, de összedől az "egérépítmény", közben felébred Camembert is

kórus Egy eleven ember kell!
Mi legyen az első?
Mi legyen az első?

Hozd Ida Legyen kéményseprő!

kórus Ujjé! Kormot gyorsan, feketét!
Szórjuk, szórjuk szerteszét!
Kell egy sliccgomb, megfogható.
Mi kell még?

Hozd Ida A borralaló.

kórus Mi legyen a második?
Mi legyen a második?

Camembert Legyen, aki bankban dolgozik!

kórus Ujjé! Papírt gyorsan, milliót!
Komoly pofát, tagadót.
Itt egy szám, nem ér fabatkát.
Mi kell még?

Camembert A kamatláb.

kórus Mi legyen a harmadik?
Mi legyen a harmadik?

Bad Legyen politikus!

kórus Kuss!

Bad Akkor legyen színházi igazgató!

kórus Ujjé! Évadot gyorsan tavaszra!
Hallgasson mindenki a szavamra!
Társulattal, vagy társulat nélkül
játsszunk színházat egértelenül!

Egér legyen a talpán, aki
emberest akar velünk játszani!
Egy fehér, egy sárga, egy fekete.
Táncoljunk lazán, körbe-körbe!

Legyünk boltosok, jó buták,
számoljunk lassan és elég sután!
Vagy írjunk sok cikket, "aktuálisat"!
Tegyük tönkre véletlenül jóakarónkat!
Zenéljünk "könnyűt" minél régebben,
de ne higgyünk soha a tehetségünkben!
Nyissunk egy diszkót ...

Bad ... ez egy jó megoldás!

kórus Írjunk mjuzikelt, ez a jó hivatás!

Egér legyen a talpán, aki
emberest akar velünk játszani!
Egy fehér, egy sárga, egy fekete.
Táncoljunk lazán, körbe-körbe!

Hozd Ida El a kezekkel! Az ember nem ér fel az egerekkel.

Bad Méghogy az egerekkel?!

4. AZ EMBER NEM ÉR FEL AZ EGEREKKEL

*a papagáj kiugrik a kalitkájából, hogy bebizonyítsa,
ki is az élővilág csúcsa, Camembert elvonul, Henri
eltűnik lakásában*

Bad Két lábon jár, mert szárnyalni képtelen.
Divatkabát és Always a mindene.
Ügyintézés, rengeteg választás,
műköröm, divat és vásárlás.
Borotvahab, sportkocsi, hajrá Fradi!, szexújság,
szilikonmell, divatlapok, krémpúder, egyenjogúság.
Szerencsére velem él, e remekkel ...

Hozd Ida ... az ember nem ér fel az egerekkel.

Bad Európa, Afrika, Amerika,
Ázsia, Ausztrália.
Az egész világ régóta retteg.
Ezektől minden kitelhet.
Közgyűlés, dobozos sör, hétvégi ház, ajzószer,
kozmetikus, gazdag szerető, filmsorozat, válóper.
Szerencsére velem él, e remekkel ...

Fleur ... az ember nem ér fel az egerekkel.

a papagáj sértődötten elvonul kalitkájába

kórus Bezzeg a sajtot ők is falják,
házainkat csapdákkal körberakják.
lelketlen élőlény az ember.
De nem is ér fel az egerekkel.

egy kiséger Pa Dö Dö nem lesz?

Fleur Méregér bácsi! Miklós vajon megérkezett már?
Méregér Hamarosan itt kell lennie. Megyek is, mert nem tudja,
hol vagyok. *kimegy*

Blanche *érkezik* Fleur, az istenért! Mit keresel itt?

Fleur Én jól érzem magam a többiek között. Jól érzem
magam, ha táncolok, jól érzem magam, ha dalolhatok.
Miért tilos ez nekem?

Blanche *félrehúzza Fleur-t, hogy a többiek ne hallják* Tudod
jól, édes lányom, hogy más vagy, mint a többiek.

Fleur Mert egy zsarnok az apám.

- Blanche** A te apád ...! A te apád fehér, ahogyan te is fehér lettél. És ez így van rendjén. Ha fehérnek születtél, éld a fehérnek életét.
- Fleur** Az egyik fehérnek születik, a másik szürkének, de mindkettő egér. Miért kell különbséget tenni?
- Blanche** Fleur!
- Fleur** És tudod jól, mit érzek Miklós iránt. Hiába tiltjátok, szeretem őt.
- Blanche** Dehogyan tiltjuk! De a tradíciók ...
- Fleur** Nem érdekelnek a tradíciók! Szeretni olyan, mint örök csodában élni. Te sosem érezted ezt?
- Blanche** De éreztem. Valamikor ... nagyon régen.
- Fleur** *elcsukló hangon* Akkor meg kell értened.
- Blanche** *könnybelábad a szeme* Persze, hogy megértem. *félrevonul szobájába*

5. HA FEHÉREGÉR LEHETNÉK

megjelenik Miklós, fájdalmas arccal

Miklós Micsoda világ, megáll az egérsz!
 Tradíciók, megszokás ... Mennyit ér az egész?
 Ha szürkének születtél, szürke a végzeted.
 A nagy szürkeségben semmit ér az életed.

C'est la Vie - az öreg bölcs mondás.
 Mit ér a szerelmünk? Csak szomorú lemondást.
 Mégis szívemben él a feltörő érzés,
 a fogadott bánat, az eltűnő megértés.

Oh, ha fehéregér lehetnék!
 Mint a hó, a fellegekben repkednék.
 Nyelném a szereket a tudomány hasznára,
 nem mondanék nemet apám hívó szavára.

Oh, ha fehéregér lehetnék!
 Mint a tej, nyugodt szívvel aludnék.
 Összebújnék kedvesemmel zord éjjeleken,
 álomba zuhannánk a szivárvány ívű meredeken.

Fleur Miért ez a kétség, miért ez a sírás,
 miért ez a lemondás?
 Oly jó itt veled, csak ketten,
 veled, csak csendben.

Gyere közel inkább, szorítsd meg a kezem,
 melengesd meg kis szívem!
 Oly jó itt veled, csak ketten,
 veled, csak csendben.

Fleur Oly jó itt ketten,
csak csendben, csak csendben.
Oly jó veled!

Miklós Hogy bízhatnék, hogy hihetnék
magamban, a fajtámban?
Édes kis Fleur!

együtt Oly jó veled!
Jó veled.

szerelmesen elvonulnak

Camembert *betoppan ... ez a sok szöveg minek kell? Tűnj el! Hozd
Ida elbújik a háttérben*

Szürke barát *átvonul a színpadon, farka helyén egy nagy ragasztás
... mert ha a gonosz győzne, a jó akkor is levegőzne ...*

Camembert *a szobában ülő feleségének* Hites feleségem! Mintha
védenéd azt a szürke vakarcsot! Pedig tudhatnád, amíg
élek, a lányomat nem érintheti a pórnép.

Blanche Hogy tudod elhitetni magaddal a hazugságot? Bármit is
tettél és bármit is teszel, én és Fleur Antoine-é
maradunk. Még ha Fleur nem is sejt semmit erről a ...
erről a szörnyű ...

Camembert Na, miről? Mondjad csak ki: gyilkosságról. Erre
gondoltál, nem? Mindig-mindig csak erre gondolsz.
Hát nem tudod megérteni, hogy ő akarta, ő tette ezt
magával? Gyenge jellem volt a te szívszerelmed. De
most már az enyéim vagytok. S ha jót akarsz
lányodnak, magadnak ... és neki, ezt fogadd el!

Blanche A látszat. Téged a látszat elégíti ki, s ezt meg is kapod.
De a szívembe nem tudsz behatolni. Istenem, hogy
gyűlöllek! Nem tudom, valaha hogyan szerethettelek.
Egér vagy te? Még az emberek sem bánnak így
egymással. Sikerült megszerezned, méhemben Antoine
gyermekével. Mindent elvállaltam, mindent
elfogadtam, mert ő is így látta volna jónak. De szeretni
már sosem foglak. A szívem már foglalt. Ott még ő él. S
ha becsukom szemeimet, akkor Anoine-t látom. S
szólok hozzá. Most is! *álmodozva* Érzem a közelségét.
Oh, Antoine!

6. ELMÚLT MÁR RÉG

Blanche lehunyt szemmel énekel szerelméhez

Blanche Azóta, mint egy álom,
ha lehunyom szemem, újra látom
kigyúlt arcodat, szemed mosolyát,
karod tétova mozdulatát.

Könnyek, ha szemem lehúzzák,
szédülten veled élem át,
hogy újra csókolsz, újra szeretlek,
újra rémülten kereslek.

Camembert-hez fordul, aki forr a méregtől

Szavak szállnak a semmiben,
csodát várok, ez az életem.
Túrni mindent, mert őt félttem,
nagyon félttem!

Elmúlt már rég a vágy.
Magába zár a dermesztő magány,
ami volt, elmúlt rég,
ami volt, már csak szép,
nagyon szép, szép emlék.

Henri hátul elbújik, onnan hallgatja Blanche-t

Camembert Ne sírj! A könnyek itt mit sem érnek.
Hallgass! Elég, ha én beszélek.
S vigyázz, mert átkom vérben ázott,
s örök, mint a lidérces álmok.

Szavak! Mindenről ők tehetnek.
Csoda nincs! Neked ezt kell hinned!
S túrni mindent! Érted és értem,
de őt felejtsd el örökre!

Blanche Soha! Ez az egy még az enyém.
Mostoha életem nem mind a tiéd.
Az emlék, a szerelmes emlék
mindig megmarad.

Blanche, Henri Elmúlt már rég a vágy.
Magába zár a dermesztő magány,
ami volt egykor rég,
ami volt, már csak szép,
nagyon szép, szép emlék.

Camembert Az esküd örökre nálam marasztal,
itt puha ágy vár és terített asztal.
Úgy kell élned, mintha vele élnél,
úgy kell szeretned, mintha őt szeretnéd!

Blanche Hiába tiporsz el, emléke örök.
Ha már nem tudok hinni, bele is örülök.
Úgy élek, ahogy ő akarta.
Nyílott virágként, föld alá takarva.
Camembert kirohan, majd Blanche is, Hozd Ida felemelkedik helyéről, s egy fejhallgatót tesz a fejére, miközben morzézik

Hozd Ida Ó, én ostoba, ez a gróf csak a mostoha, aki Fleur-t neveli. De ki lehet az igazi? Meghozza gyümölcsét a kitartás. Lassan-lassan lezárul a nyomozás. Csigavér! Szorul a hurok, Don Evér! *visszabújik rejtekhelyére*

Miklós *kézen fogva jön be Fleur-rel* Fleur gyere velem!

Fleur Hova mennénk? Miklós várj még!

Miklós Nem várhatunk. Szeretlek Fleur, de szürke vagyok. Ha velem akarsz élni, el kell szöknünk!

Fleur Miklós, ha elmegyek, anyám belehal.

Miklós Ha nem jössz, én halok bele. Szeretlek!

Fleur ... nem merem megtenni.

Miklós Hogy tudsz itt élni? Senkiben sem bízatsz. Álnok világ ez. Csak Hozd Idának és Henri-nak hihetünk. A többiek nem őszinték. Hát nem látod?

Fleur És édesapád?

Miklós Ő megértene minket. Ő is sokat szenvedett. *bánatosan félrehúzódik*

7. MOZI

berohannak a kisegerek, Fleur-t is maguk közé hívják, egy hatalmas zsebkendőt kifeszítenek és mozist játszanak. Henri is előbújik, s mint mozigépész ténykedik, Hozd Ida megpróbál kisorsanni, de Henri őt is befogja

gyerekkórus Ez a zsebkendő lesz a mozivászon,
Kezdődhet a híradó!
Kaland, remegés, őszinte nevetés,
alig marad hírmondó.

Henri Hárman ide, hárman oda!
Te is ülj már le, Hozd Ida!
Kezdődik a filmválogatás.

Itt egy új film, csupa rémkép.
Kilenc Oscar-ra jelölték ...

Bad ... Oszkár volt a nagybátyám.

Henri Mi legyen a mozi?
Mit akartok nézni?
Mi legyen az első?

gyerekkórus Macskafogó!

Henri Hohó! Engem zavar,
 hogy a reklámom túl bizarr.
 Nézzünk inkább mást ...

gyerekkórus ... Süsü!

Hozd Ida Ez olyan, mint az Henri,
 pont oly rondán néz ki.

Henri Ezt kikérem magamnak!
 A picik csak rám hallgatnak.

Látom nehéz döntés,
 mi legyen a vetítés.
 Utoljára kérdem sok pimasz!

egy kiséger Dallas?
kórus Naná!

gyerekkórus Ez a zsebkendő lesz a mozivászon,
 kezdődhet a nagyfilm!
 Együtt mozizunk télen-nyáron,
 a sztárok a példaképeink.

kórus Együtt nézünk,
 együtt félünk.
 Micsoda élmény nekünk!
 Együtt nézünk,
 együtt félünk.
 Az ember is cserélne velünk.

Henri Száz éves az öreg mozi.
 A választék nagy! Van mit nézni.
 Íme, egy film.
 A képpé varázsolt Thália.
 Zokog Rómeó.
 Zokog Júlia.

8. KÉT CSALÁD, KÉT ÉRZÉS

*elindul a film, közben Hozd Ida kommentálja az Egér
 út romantikus történéseit, az egerek tátott szájjal
 figyelik*

Hozd Ida Zajos a mi kis utcánk,
 de a látszat gyakran csal.
 Elszürkült életünk
 örök ledönthetetlen fal.
 Az egyetlen esemény
 a shakespeare-i nagy élmény.
 Kétszereplős tragédia.
 Egyik Rómeó, a másik Júlia.

Nagy találkozás volt
 egy sajtúszíni hajnalon,
 mint egy szerelmes regényben
 az első oldalon.

Ez egy faji probléma,
 ami általában örök téma.
 Ők tanúk rá, hogy létezik,
 aki szerelmes, az vétkezik.

Két család, két érzés,
 gyűlölet, meg nem értés.
 Egyik oldalon a tradíció,
 szemben a szerelem, a trónfosztó.

Nem nagy bölcsesség, de igaz,
 a kutya ugat, a pénz beszél.
 Erős kézzel uralkodjál,
 ha fehéregérnek születnél!

És a szürke értelmiség?
 A dacból lángoló érzelmesség?
 Háborúzz, ne házasodj!
 Az utódokról "gondoskodj"!

Két család, két érzés.
 Két család?
 Aha ...

Camembert *Méregér megjelenik Camembert-nél, Hozd Ida rejtékhelyére távozik, kihallgatja a beszélgetést* Már megmondtam, hogy be ne tedd lábad a házamba!

Méregér A fiatalok miatt jöttem, ezt meg kell beszélnünk!

Camembert Nekünk nincs miről beszélnünk.

Méregér *nagyot sóhajt* Evér meghallgatott volna ... *Camembert arca megrándul* Most csodálkozol? Régóta tudom, hogy te vagy az. Érzem szürke bőröd illatát a fehérek pacsulijával keveredni.

Camembert Bármit is érzel, ne feledd, a múlt veszedelmes fegyver. Mindkettőnk végét okozhatja.

Méregér A múlt? *megemeli hangját* Mivé lettél? Tagadd meg múltad, hogy a jelent élvezhesd!

Camembert Tagadd meg múltad, hogy élhess! Figyelj! Felnőttünk, ma már nincs bocsánat. Don Evér, a vérszívó bőregér nem számíthat kegyelemre! Ezt jól tudom. Éppen ezért én sem kegyelmezek. Szegény báró Fromage nagyon ráfázott velem. Egyszerű okirat hamisítás juttatott a helyére. Egy ártatlan levelet használtam fel, egy romantikus búcsúiratot. És volt rá okom. Én már eldobtam szürke múltam.

Méregér És álfehérként zsarnokoskodsz egy megvásárolt rang álcája alatt. Ha ez a jelen, inkább a múltra emlékezem.

Camembert Tudod jól, hogy szenvedtem. Hogy megalázott az a kebelbéli jó barát. A fehér a szürkét. Amikor megnyertem Blanche-t, amikor neki mennie kellett volna, akkor ő, a nemes, kimutatta méregfogát. Becsület! Ezt tanítják a szürkéknek. És most nagyon élvezem, hogy én is egy hazug, álnok fehér lehetek. De előnyben vagyok, mert én ismerem a másik oldalt is. Ez csak keveseknek adatik meg. Most én virítok a fehérek jogainak álarca mögött. És megvetem a szürkéket. Felhasználom őket, hogy élvezhessem az életet.

Méregér Nehogy azt hidd, hogy megváltozhatsz. Szíved legmélyén örökre szürke maradsz. Ezért kérlek, hagyd a fiatalokat. A szerelem szentségére kérlek!

Camembert Szerelem? A szív nagy betegsége, a lélek fekélye. Szerencsére múlandó. Hirtelen, vagy lassan-lassan, de minden érzés elmúlik egyszer ...

9. ELVESZTEK A TÁRSÁK

Camembert Te még hiszel, még mindig jó akarsz lenni.
És ha boldogok lesznek, mit fogsz még tenni?
Neked már véged, vakvilágban élsz,
a tradíció oltárán hiába remélsz.

Méregér Tudod Evér, kell a fájdalom.
Elvesztek a társak, a hajdanvolt barátok.
Ők maradtak nekem, szerelmesen,
senki más.

Camembert Véget ért már, miért a múlt a fegyvered?
Véget ért már. A hóskort most már elfeledd!
Neked már véged, vakvilágban élsz,
a tradíció oltárán hiába remélsz.

Méregér Tudod Evér, múltad újra felragyog.
Szürke voltál, s elhagyott fehér barátod.
Újra élük sorsod, szerelmesen,
csak őket ne bántsád!

Camembert A boldogságot miért más éli meg?
A szerelmeket miért más kapja meg?
Nekem csak fájdalmat adott minden érzés.
Másnak se jusson, csak gyűlölet és szenvedés.

Méregér Meddig fáj?
Meddig fáj még?
Meddig fáj?
Meddig fáj még a múlt?

Camembert Amíg élsz!
Méregér el, Camembert a nézőknek háttal ülve újságot olvas

Hozd Ida *előbújik Méregér mindent tud. Egyes számú tanú. kisomfordál*

Henri Hello Michael! Háu dú? Ju dú?

Bad *újságot olvas* Sajtószemle. Mi történt a nagyvilágban.

Camembert Hallgassatok! Csendre vágyom.

Henri *gúnyosan* Ó, hatalmas nagysága egérvilágunknak, mi bánt?

Camembert Korcsokkal nem osztom meg gondolataimat. Most pedig hagyjatok!

Henri Na, lássuk, mit ír a News!

Bad *tallóztat* ... áremelés ... miniszterváltás a lajhár-kormányban ... az amerikai macskaelnök, Zokni, jobb hátsó lábát műteni kellett. Hogy mik vannak! *lapoz* ... szibériai tigriseket csempészett át a határon két vakond. A népek barátsága! he-he ... *lapoz* Bűnügyi oldal! Na, ezt nézzük: a C.I.C.A beépített ügynöke jelentette, hogy újabb fejleményekre lehet számítani Don Evér, a vérszívó bőregér ügyében. *Camembert felkapja fejét* Az évek óta üldözött, ám mindeddig sikeresen elrejtőző bűnöző valószínűleg összefüggésbe hozható báró Antoine Fromage eltűnésével, akiről a mai napig is azt tudta a közvélemény, hogy öngyilkosság áldozata lett. Az újságírók kérdésére báró Alexandre Fromage, az áldozat édesapja csak azt tudta mondani, hogy szeretett fiát sohasem tudja feledni.

Henri *kikapja Bad kezéből az újságot* Hol írnak róla?

Bad Hé! Ne olyan hevesen!

Henri A C.I.C.A nem hajlandó többet elárulni a nyomozás állásáról. *magának* Hát már ők is sejtik.

Bad *Camembert nyugodtságot próbál színlelni* Add csak vissza az újságomat! Micsoda szemtelen egy patkány!

Henri *visszanyeri nyugalmát* Nyugi, nyugi! Még a végén kezemben marad néhány pihe, s belőlem is tollforgató válik. Te még nem tudod, hogy az mekkora hatalom.

Bad Hat alom?

Camembert *felugrik* Én hatalmas vagyok. Itt mindenki retteg tőlem. Remegve várják az estét. Jön Szell Emil, hogy szedje áldozatait. S csak én tudom megfékezni. Én, báró Georges Camembert.

Henri *értetlenül néznek össze Bad-del* Inkább írásba adom elismerésem, csak fejem ne vedd pimaszságomért! Még nevemet is odabiggyeszttem az írás alájára.

Bad Fej, vagy írás?

Camembert *hirtelen haraggal* Ezt meg ne halljam még egyszer! Ahol én vagyok, ott a sorsnak nincs helye. Megértettétek?! *háttal fordít nekik és a nézőknek*

10. SAJT BANK

Bad Mit ír a sajtó, mi a legújabb hír?
 A Mouse News milyen új szenzációt ír?
 Nicsak, újabb rablás! Bank az áldozat.
 Az évszázad bűnesete! Egér-változat.

Vajon mit sajtolt ki a remek betörő?
 Mennyit ér a kincs? Milyen idegőrlő
 a Mouse Police. Úgy látszik tehetetlen.
 A nyomravezető egy vagyont bezsebelhet.

besomfordálnak az egerek, hallgatják a papagájt

Sajtért kutattak a Sajtbankban.
 Mert biznisz csak az értékőrző sajtban van.
 Sajtból lesz a jutalom, a zsákmány is sajt volt,
 sajtból lesz a Föld, s már sajtból van a Hold.

A stílus egyedi, a tettes profi.
 A hatóság ígéretet, de nagyon ciki,
 nincsenek nyomok, csak ezek a fotók.
 A gazember eltűnt, de már szorul a hurok.

Mindenki azt hinné, egyszerű a megoldás.
 A világhíres bűnöző az egyetlen variáns.
 Tutira tuti tipp! Tanú is van tizennégy.
 Nem más rabolt, mint Don Evér,
 a vérszívó bőregér.

Sajtért kutattak a Sajtbankban.
 Mert biznisz csak az értékőrző sajtban van.
 Sajtból lesz a jutalom, a zsákmány is sajt volt,
 sajtból lesz a Föld, s már sajtból van a Hold.

Camembert *kikapja kezéből az újságot* Ezek csak árnyak.
 Hallgassál már, te tollas sátán, csak összezavarsz
 mindent. Csupa zagyvaság egymás hegyén-hátán!
 Tűnjetek a szemem előtt! *mindenki elrohan, Hozd Ida*
elbújik

Szürke barát *átvonul ...* ahogy Miki egér legyőzte a nagy
 Csizmáskandúrt, úgy győz a jó a gonosz felett ...
Camembert vérszomjasan kacag, dal közben
megjelenik Blanche is

11. MINDENKI A KEZEMBEN VAN

Camembert Milyen szépen szól majd este az ének.
Milyen varázsa van néhány zenének.
Mire képes a hatalom a sok fanatikuson.
S ezernyi kincs, hű szolgálat a jutalom.
Carramba!

Mindenki a kezemben van!
Mindenkin fog véres hatalmam!
Mindenki előttem hever!
Senki nem lesz, aki engem lever!

Eljött az az éjszaka!

Rettegő egerek!
Remegő némberek!
Rikoltó ördögök!
Rémisztő szörnydögök!
Csattogó szellemszárnyak!
Vijjogó szellemárnyak!
Szétfröcskölő áldozatvér!
Csókolódzó szellemegér!

Blanche Te lelketlen, szívtelen zsarnok!
.....?

Camembert Hallgass! *el*

12. A HARMADIK

Blanche zokogva elrohan, leborul a földre Méregér "rezidenciája" mellett, megjelenik Méregér

Méregér Blanche! Nemes szíved
kevés. Ha kéred,
a jószerecse melléd áll,
mert a titokról felszáll
az öröknek vélt köd.
S ami hozzáköt,
lassan eltűnik.
Hited talán megsegít!
Mert a három jó barát
együtt élt meg ezer csodát.
De a múlt, a kedves múlt,
mint a fény, lassan kihunyt.

Aki gonosz lett, az megfizet,
az áldozat válladon megpihen.
És a harmadik, aki mindent látott,
most gyenge, mert magára nem vigyázott.

De él még a remény,
egy apró esély.
És nincs szükség arra már,
aki békét nem talál.

- Blanche** Beszélj, kérlek! Segíts ... segíts!
- Méregér** Volt három jó barát. Egyik gazdag család sarja, Antoine. A másik forróvérű mauzó, Evér. S a harmadik, aki alig szólt ... ez voltam én. A két igaz barát! Velem csak ők voltak jók. Barátok voltak egy életen át ... amíg nem jött ... jöttél te. És vetélytársak lettek. Értelmük megmaradt, de a versengés a NŐ-ért az örületbe kergette őket. S akkor kitalálták azt a veszett játékot. Aki nyer, azé a boldogság. Aki veszít ... Evér győzött ... de mégis ő lett a vesztes. Az élet játszójában. Mert a kedves egérlány a másikat választotta. A fehéret. Még aznap éjjel szökni akartak. Hiszen szerették egymást. Ám a sors ... vagy hívjuk inkább Evérnek, közbe szólt.
- Blanche** Te ... te vagy ...
- Méregér** ... Jeremiás.
- Blanche** Ó, én vak! *zavarba jön* Hogy nem vettelek észre! Ha láttam volna kedves szemeidet, talán ... bocsáss meg!
- Méregér** Megbocsátok, tudod. Nem ez a te vétked. Már nem vagy az a fiatal, mindent, s mindenkit magáénak akara ifjú lány. Akkor vétkeztél.
- Blanche** Játszottam a szerelemmel. Ugye, ezt gondolod? Nem játék volt az. Gyengeség, félelem. Igen; gyenge voltam.
- Méregér** S így lettél aztán Evéré. De miért is Évért mondok, mikor ő már nincs, hiszen átalakult: báró Georges Camembert. Ma már mindent megvehet az egér, nem? Szabad a vásár.
- Blanche** Fleur miatt tettem. Én sem hittem soha, hogy Antoine maga vetett véget életének. Még azt is tudom, hogy Evér tette! S egy gyilkosra bíztam életünket! De mit tehettem volna? Nem akartam földönfutóvá válni!
- Méregér** Nagy bűnt követtél el. Megbocsáthatatlant. De vigasztaljon valami ... gyilkos nem lettél.
- Blanche** De igen. Megöltem egy szerelmet. *hirtelen rájön Méregér szavainak jelentésére* Jeremiás! Te valamit titkolsz előlem. Ugye? Mondd el ... valamit tudsz ...
- Méregér** Itt élek, távol a múlttól ... de a sors úgy hozta, hogy itt újra együtt van a hajdani három barát.
- Blanche** Mit beszélsz? jeremiás! Miket mondasz? Antoine is? Hol?
- Méregér** Menj el ... megtudod majd. Most menj el, kérlek! *Blanche kirohan, táncolva jön be Henri*
- Henri** Ma esti program kis szellemidézés. Nicsak, a bölcs Méregér! Tudod mi az elnézés? Rámászol a macskára, leülsz a szőrös fejére, széthúzod a két fülét ...
- Méregér** ... és elnézel közötte.
- Henri** Hé! Ez egy titok. Te ezt nem tudhatod! A lelkembe látsz talán?

Méregér Én megismerlek, Antoine. *leveszi szemüvegét*
Henri *döbbenettel* Jeremiás? A hajdani társ? *visszazökken szerepébe* Egy rejtély kínoz. Ez az undok patkány jelmez csak álca, de segíti inkognitómat. Ha itt élsz, mindent tudsz. Itt van ő is. Ha nem feledted közös múltunk, akkor segíts! Gyere velem, itt a sajtnak is füle van! *elmennek*

Hozd Ida *előjön* Kissé elméreteztem a halló-távolságot. Pedig gyanús ez a Blanche! Látszólag közös titka van Méregérrrel. Kettes számú tanú. És Henri? ... csak nem! *hirtelen sötét lesz*

13. ELJÖTT AZ AZ ÉJSZAKA

Camembert rituálisan felöltözve fanatizálja a körülötte földön heverő egereket

Camembert Szellem, aki vérünket kéred!
Halljad szavunk, imádunk téged!

kórus Imádunk téged!

Camembert Jöjj elő és vedd a vérünk!
Tiéd a lelkünk, tiéd a hitünk!

kórus Tiéd a hitünk!

Camembert Halljátok, ti földön csúszók, itt előttem!
Szell Emil hangja szól belőlem.
"Áldozatom, a Vér jegyében,
élettelenül hulljon elébem!
Gyarló életét csak egy menti meg ..."
Zúgjatok! Zümmögjete!

kórus Zúgunk, zúgunk, zümmögünk ... zzz ...

Camembert Csendet! Most szól hozzátok szellemetek.

az egerek földre borulnak, Camembert arra készül, hogy egy álarc segítségével Szell Emil-lé váljon, amikor a kissé illuminált Szürke barát énekelve átvonul a színen

Szürke barát ... Egér városa, papok városa.
Templomegerek járnak fapapucsba'.
Templomegér mondja: "indominepátrisz".
Reverenda alatt rántott padlízánt visz.
Nem vagyok én szürke, nem vagyok én barát ...

Camembert dühösen néz utána, az egerek nem mernek felnézni

Camembert Szell Emil szól hozzátok.
Halljátok!

az egerek felnéznek, s ott áll előttük Szell Emil

kórus Várunk Szell Emil! Előtted terülünk.
Várunk Szell Emil! Tőled rémülünk.

Camembert készülne megszólalni, amikor berohan a papagáj, fejbeágja az ál-Szell Emilt, aki elmenekül

Bad Nesze! Kapsz egyet a csontfejedre.
Nem takarodsz mindjárt a helyedre!
Minek ez a cirkusz egerek?
Felkelni mind! Énekeljetek!

Eljött az az éjszaka!
Eljött az az éjszaka!

Michael Bad táncol, majd az egerek is csatlakoznak hozzá

FÜGGÖNY

14. MEKKORA CSUDA DOLOG

jön be Hozd Ida, kezében egy megkopott, fehérre festett szürke farokkal

Hozd Ida Találtam egy hosszú, vékony,
lukakra is oly fogékony,
a gazdájától elszakadt ...

Milyen ici-pici ez a farok.
Amíg fix, bezzeg mekkora csuda dolog.
Talán a patkány tud valamit, mi ez a hatalmas,
mi ez a rémes történet? Nagyon izgalmas!

Semmiféle ellentmondás
nem talál nálam viszonzást.
Annyit mondok, kuss!
S mint egy megriasztott mókus,
rohan az egész bagázs.
Mint egy lefegyverzett darázs
fullánkja,
ha megtalálja.
Ártatlan és méregtelen.
Ilyen vagyok. Az engedelem
nálam olyan sajátosság
- ez a ritka tulajdonság -,
mint pontynál a beszéd.

Mert elvesztette eszét,
 aki arra gondol véletlenül,
 kezembe egy polip került.
 Ez egy farkok.
 Mint a szurok,
 a mancsomhoz úgy ragad
 ez a fehérre festett szürke végtag.

Amit találtam, egy hosszú, vékony,
 lukakra is oly fogékony.
 A gazdájától elszakadt
 farkok, ami kezembe akadt.

Nem hiszem, hogy véletlenül
 hever itt élettelenül
 ez a csupasz pamacs.
 Mint egy ezer éves apacs,
 annyira összeaszott.
 Mint egy féladag légyiszok,
 csak akkora
 a farkok kora.
 Ennyit ér egy szürke végtag,
 sirathatja szegény áldozat!

15. KIÉ LEHET

*berohan Henri, kikapja Hozd Ida kezéből a farkat,
 berohannak az egerek is*

Henri Engem kimondottan felizgatott,
 zavarba ejt ez a farkok-titok.
 Nem kenyerem a vádaskodás,
 nincs szándékomban tömegizgatás.

Érdekes, hogy a templom egere
 a lábát ma még nem tette be.
 Kíváncsi lennék, hogy áll a farka ...

Bad ... az egérfogó csapta le icaka.

Henri Kíé lehet? Kíé lehet?
 Kíé ez a farkok?
 Mi ez a nagy titok?

Professzorunk, az örök rejtély.
 Tiszta a múltja, nem rondítja fekély.
 Kíváncsi lennék, mi lehet vele ...

Bad ... a nátriumperklorid marta le.

Henri Kíé lehet? Kíé lehet?
 Kíé ez a farkok?
 Mi ez a nagy titok?

kiugrik Bad, hogy okoskodjon egyet

Bad Szó nélkül vállalom,
 hogy átdobom a vállamon,
 akinek kevés az esze.
 Orrát ne is üsse bele!
 Minek ez az okoskodás,
 ócska, aljas vádaskodás?
 Nem lehet a publikum
 mindegyik tagja unikum.
 Kis gróflányról ócska duma,
 hogy dudorodik két kis duda.
 Vagy a fehér bőrről álmodozó
 naiv, szürke krémsajtfaló
 nem lehetnek
 faragatlan faroktalan kiségek!
 Mások itt a szóban forgó
 forró nyomon keresettek ...

Henri Zakatoló agyak helyett
 találjunk új bűnjeleket!
 Madár lesz az, mondom halkan ...

Bad ... hülye patkány, nincs is farkam!

Henri és a kórus Kié lehet? Kié lehet?
 Kié ez a fark?
 Mi ez a nagy titok?
*Hozd Ida kikapja Henri kezéből a farkat és kísétál, az
 egerek táncolva kimennek*

16. HÁT NEM FURCSA

*Henri a szobájában szomorúan ülő Blanche mögé
 megy, Miklós és Fleur "Rómeó és Júlia" beállításban
 szerelmesen nézik egymást*

Henri Hát nem furcsa,
 hogy sötét az éj és vakít a hajnali fény?
 Hát nem furcsa,
 hogy lángoló szerelmünk hirtelen tűnő remény?
 Hát nem furcsa,
 hogy rohanunk gátakat áttörve elsöprünk mindent,
 ami másnak érték?
 Hát nem furcsa, hát nem furcsa, hogy élünk?

*lehajtott fejjel kimegy, Blanche hátranéz, majd
 szomorúan ő is kimegy*

Miklós Hát nem furcsa,
a csodálat néha szerelemmé lesz?
Hát nem furcsa,
a szerelem néha a megszokás ellen vesz?
Hát nem furcsa,
hogy apró csókokból felépül szerelmünk,
s örökre összetart?
Hát nem furcsa, hát nem furcsa, hogy élünk?

Szólj, csendben szólj, ha valami bánt, bújj hozzám!
Szólj, csendben szólj, ha nagyon félsz,
csak hozzám érsz,
s már nem fáj.

Fleur Hát nem furcsa,
hogy rég elfeledett sikolyokba ájulunk?
Hát nem furcsa,
hogy rég elfeledett könnyektől szomjazunk?
Hát nem furcsa,
hogy rég elfeledett álmaink válnak valóra,
lassan-lassan?

együtt Hát nem furcsa, hát nem furcsa, hogy remélünk?

Fleur Szólj, csendben szólj,
ha valami bánt,
bújj hozzám!
Szólj,
csendben szólj,
ha nagyon félsz,
csak hozzám érsz,
s már nem fáj.

Miklós Miért nem szólsz,
ha valami bánt?
Ha fáj, bújj hozzám!
Úgy ég bennem, érzem.
Ha csendben szólsz,
a vágy újra él!
S ha hozzám érsz,
már nem fáj!

együtt Szólj, csendben szólj, ha valaki bánt,
bújj hozzám, ölelj át, úgy, mint rég!
Bújj hozzám!
Hallgass kicsit, hallgass velem,
halkan szeress,
úgy, mint rég ... ölelj át!

Blanche *jön be Fleur!*

Miklós Madame Camembert, szeretem Fleur-t.

Blanche Most menj el fiam! Mindjárt megérkezik a báró.
Nehogy meglásson benneteket!

Miklós Megvárom és mindent megvallok neki.

Blanche Istenem! Hát nem érted? Úgysem hallgatna meg. Még oly' fiatalok vagytok. Ti még tudtok várni. Ha hisztek a szerelemben, várjatok türelemmel.

Miklós Türelmesnek lenni! De meddig? Nem bírom tovább.
Fleur-t akarom hitvesemül!

Camembert *farka helyén egy nagy ragasztás* Nicsak, egy szürke folt a fehér égen. Merész. Na, tűnés fiacskám! Itt nincsen rád szükség.

Miklós Szeretem a lányát.
Camembert Én is.
Miklós Én szerelemből.
Camembert Te ne szeress senkit, aki hozzám tartozik! Húzd be füled, farkad és találd meg a hozzád tartozó világot. Mert ez egy más világ.
Miklós Fleur! Gyere velem!
Camembert Fleur! Maradsz! *Miklós elrohan, Fleur anyjához bújik zokogva. Camembert vérszomjasan kacag*

17. EREIMBEN EVÉR FOLYIK

Blanche Miért? Miért? Miért teszed?

Camembert A vérmesebb remények szülik az álmokat.
 A szokványos bűntettek nem kenyerem.
 Egy kis ész, s hozzá egy hú őrangyal segítik előremenetelem.

A titkom, hogy van titkom, ennyi az egész.
 A lényeg, hogy valami jól működjék.
 Legyen az fürgeség, erő, vagy ész,
 vagy első osztályú kézügyesség.

Ereimben evér folyik, igazi rabló vér.
 Így jutottam előre, így lettem bőregér.
 Sikerült a nagy csel, amit nem tud senki más,
 de titkom nem sejtik ezek, ezért hat a varázs.

Voltam már szegény, de okos kis iskolás
 és voltam már fogadott örök barát,
 de voltam, s vagyok, hírhedt rablókirály.
 Voltam már minden, ami nekem kijárt.

A vérmesebb remények szülik az álmokat.
 A szokványos bűntettek nem kenyerem.
 S most végre az enyém lett, kit várt a szívem.
 Az ég rá a tanúm, ezt megérdemlem.

Ereimben evér folyik, igazi rabló vér.
 Így jutottam előre, így lettem bőregér.
 Sikerült a nagy csel, amit nem tud senki más,
 de titkom nem sejtik ezek ...

Blanche ... csak egyvalaki. Jeremiás!
Camembert *gúnyosan* Jeremiás? *lecsengés*

A jó öreg Jeremiás túl gyenge már. Nem tehet ellenem semmit.

Fleur Anyuka, mi volt ez? Apa bántotta Méregér bácsit?

Blanche Kislányom, egy nagy titkot kell megtudnod! Nem is tudom, miért vártam ennyi ideig ... hiszen neked is tudnod kell mindent ... *berohan Hozd Ida, majd Miklós, Henri és a többiek*

Hozd Ida Istenem! A professzor!

Henri Jeremiás! Mi történt?

Hozd Ida Egy levél. S ő nincs sehol! *odaadja Miklósnak*

Camembert *csak úgy magának* Hát már örökre elhallgatott ... *el*

Miklós *miután elolvasta Méregér búcsúlevelét* Nem! Nem!! Nem!!!...

18. HA MENNI KELL

Miklós Ha menni kell,
miért tagadod meg a véred?
Ha menni kell,
miért halált választasz a szürkegér élet helyett?
Ha menni kell,
hogyan tudod kegyetlen búcsúval elhagyni mindet,
aki szeretett?
Ha menni kell, ha menni kell ... miért így?

Fleur Miklós!

Miklós Gyere velem, szorítsd a kezem,
én majd mutatom az utat!
Elviszlek innen, az igazság mellett
nem találunk más kiutat.
Ennyi gyötrődés, ennyi szenvedés,
ennyi gazság nem kell!
Ennyi hazugság, ennyi álnokság,
ennyi átok nem kell!
Jöjj velem, meneküljünk!

Fleur Gondold meg, Miklós!

Miklós Jöjj velem!

*kézenfogva elrohannak, Blanche kezébe temeti arcát,
majd kirohan, Henri áll tétován, menne a gyerekek
után*

Henri Jeremiás sohasem tenné meg, hogy végez magával.

Hozd Ida Pedig megtörtént.

Henri Te nem értheted ezt.

Hozd Ida Valóban. Hiszen én csak néhány hónapja ismerem őt.
Nem jártunk együtt egyetlenre. De nem ám, báró úr!
pukedlizik egyet Henri előtt

19. MIÉRT HAGYNÁNK

Hozd Ida Nagyon érdekes, hogy a professzor éjjel
miért ontotta vérét a saját kezével!
Tudom a titkát, ál-Henri patkány,
s az inkognitó számomra talány.
Nem értem, miért hagyja e szörnyűséget,
mikor tehetne végre egy kis szívességet?
Levetné végre ezt a maskarát,
védné kislányát és szerelmes asszonyát.

Henri Egy véletlen áldozata lettem,
s hogy egy C.I.C.A. krimibe belecsöppentem,
csak azért lehet, mert ők hiányoznak, nagyon!
De tragédiájukat büntetlenül nem hagyom.

együtt Miért hagynánk, hogy féljen
minden egér ártatlanul?
Miért kérnénk, hogy pusztuljon?
Miért essenek áldozatul?
Nem tudom, még, hogy mi vár ránk.
De fájna, ha végleg elpuskáznánk.
Az elszámolás közöttünk
ráér, ha mindent megfejtettünk.

mindketten el

20. EZ A SZURI-MURI

Bad Ez a szuri-muri olyan, mint a paraván,
mögötte mi van, nem tudjuk meg soha már?
A hófehér gróf miért parancsol mindenkinek?
Egy veszett egér nem árthat így senkinek.
Gyanús nekem minden főszereplő.
Csak dumál mind, zajong a sok kereplő.

21. LEZÁRNI

*jön be Camembert nagyon feldúltan, mögötte néhány
"pribék" egér*

Camembert Végtelenül sajnálom,
hogy híveimet így találom.
Ezt a papagájt hallgattassuk el!
Egy fecsegő tollsöprű kinek kell?
A patkányt és az egér öreglányt
lezárni! Nem bírom ezt a két vagányt!
Túnjetekek és elő ne jöjjetek!

az egerek kirohannak

S most te jössz, lányodat sirató hitvesem.
 Veled sem teszek mást, nem kivételezem.
 A rács, a jéghideg fém ölelő karja,
 az vár téged! Meg ez a fecsegő kajla.
*Blanche-t bezárja a papagájhoz, s egy lepellel
 letakarja őket*

Szürke barát átvonul ... s közeleg az angyal, ki a békét zengi ...

22. EZ NEM LEHET

jön be Henri, az egereknek szónokol. Dal közben az egerek előtt is leleplezik egymást Hozd Idával, de leleplezik az ál-Camembert-t is, a papagáj a lepel mögül közvetíti az eseményeket

Henri Nem hagyhatjuk magunkat egy zsarnok ellen!
 Hangoztassuk igazunk a béke mellett!

Bad Pont egy patkány oktat minket,
 ilyenkor mit kell tenni!

Henri Bízunk meg Mrs. Mouser-t!
 - a C.I.C.A. majd kitünteti.

kórus Hozd Ida nem is az, akiben hittünk?

Henri Bizony, ő egy ügynök. De velünk van, nem ellenünk.
 S most egy egérként harcoljunk, mint száz mérges darázs ...

Hozd Ida ... akkor bemutatnám mindenkinek báró Antoine Fromage-t!

kórus Báró Antoine Fromage-t?
egy egér, aki belesett a kalitkába A madame elájult.

*Az egerek kiszabadítják Blanche-t és a papagájt,
 Henri az ájult Blanche fölé hajol*

kórus Hogy lehet, hogy eddig patkányként csodáltuk?
 S ki a másik báró, a nemes fehérégér?

Hozd Ida A vérszívó bőregér!

Bad Közismerten Don Evér!

kórus Ez nem lehet, ez nem lehet!
 Az Egér úton ilyen nem lehet!
 Itt nem lehet, itt nem lehet,
 mert a szellem mindenkit megbüntet.
 Ez nem lehet, ez nem lehet ...

a gyerekek jönnek be Szell Emil jelmezében, az egerek földre borulnak, majd felocsúdnak

gyerekkórus ... mi vagyunk a rémisztő,
mindenkit elrettentő
pokol béli szörnyeteg,
Szell Emil, a kísértet!

kórus Csak álarc! Csak jelmez!
Csak maskara! Csak kelme!
Csak kosztüm! Csak kellék!
Csak tréfa! Csak játék!
Ezt tetted hát velünk?
Don Evér! Megfizetünk!

az egerek elrohannak Camembert-t megkeresni, Henri és Hozd Ida marad a színen

Hozd Ida Báró Antoine Fromage, személyesen.

Henri Lefölözve a C.I.C.A. által.

Hozd Ida Végre megoldódott minden.

Henri Blanche már biztonságban van. S Fleur is hamarosan itt lesz.

Hozd Ida Fiatalság, bolondság! A kis szürke, az a Miklós, nagyon heves természet. Lányszöktetés ... ismerős epizód.

Henri Ez csak játék. Hiszen még fiatalok.

Hozd Ida Játék. Mert most nem történt ál-öngyilkosság? Véresen komolyra fordult ez a felnőtt-játék is.

Henri Nem mondom! Ki gondolta volna?

Hozd Ida A két barát. A fehér meg a szürke. A mouxford-i egyetem mintapéldányai. Együtt minden lében, mint két kanál ... és átverik egymást.

Henri Kár, hogy így alakult!

Hozd Ida De miért? Mindenre képes az egér, ha szerelmes?

Henri A szerelem veszélyes játék.

Hozd Ida Istenem! Játszani a szívekkel. Szerelem üti barátságot, vérbosszú üti szerelmet, matt! Ez így van rendjén?
szünet Mi volt ott a banknál? Ez még homályos előttem.

Henri Pedig a C.I.C.A. ügynökének ez lehet a legfontosabb. Mikor Evér kitalálta a sors-játékot, én már tudtam, hogy Blanche engem szeret. Bízam a szerencsémben: talán a sors is nekem adja őt. Nem így történt. Evér nyert. Egyszerűen képtelen voltam megmondani neki az igazat. Éjszaka találkára hívtam a bankhoz. Egy levél volt nálam. Búcsú Evértől. Nem tartottam rendben lévőnek, hogy csak úgy otthagyjam. Titokban akartam a zsebébe csúsztatni. Nem tudtam, hogy mire készül. felcsalt a toromnyba ... és a többit már tudja.

Hozd Ida Zsupsz, repült a báró. Tipikus öngyilkos halálugrás.

Henri Igen.

Hozd Ida És az Evérnek írt levél pontosan megfelelt búcsúiratnak is, nemde?

Henri Kezében volt egy levél. A búcsú vallomásom, az aláírással, s ez a hihetetlen, véletlen egybeesés ...

- Hozd Ida** Véletlen?
- Henri** Mit tehettem? Örültem az életnek. A sors akkor csak ezt adta nekem. S vártam az alkalmat ... Most jön a nagy leszámolás.
- Hozd Ida** És a törvény?
- Henri** Most már nem szólhat közbe. Ez a mi játszánk.
- Hozd Ida** Itt a bizonyíték. A farok. A törvény nagyon szigorúan büntet.
- Henri** Nem ...
- Méregér** *belép* Uraknál ez így szokás. *két pisztolyt hoz egy bársony párnán*
- Hozd Ida** *hátrahőköl* Méregér! Te élsz?
- Henri** Én mindig tudtam. *megszorítja Méregér kezét, berohannak az egerek, üldözik Camembert-t, utolérik, bekerítik és Henri elé vezetik*
- egyik egér** *Nézzétek! Méregér! döbbenettel nézik Méregért, aki odanyújtja Camembert-nek a párnát, Camembert elveszi az egyik pisztolyt, majd Henri a másikat, párbajoznak: sokáig nézik egymást, majd egyszerre sütik el a pisztolyokat, Camembert direkt a levegőbe lő, Henri lövésétől halálosan megsebesül és összeesik. Henri mellé térdel*
- Camembert** Mégis győztél ... mindig is te voltál ... te voltál közülünk a legjobb. *Henri megszorítja a kezét* Hiába minden ... finito ... itt ... a levél ... vedd el!
- Henri** *még nem veszi el a levelet* Régen volt. Mit meg nem tettünk ...
- Camembert** *olvassa a levelet* "Búcsúszom tőled. Most el kell mennem ... isten veled ... barátom!" *leejti a levelet* Ezt kellett olvasnom. Amikor már megnyertem ... Blanche-t! Csak ezért tettem! Érted? csak ezért.
- Henri** Tudom.
- Camembert** A sors akarta így ...
- Henri** Fej, vagy írás? Emlékszem, a bank előtt. Enyém volt a fej ...
- Camembert** ... enyém az írás.
- Henri** A sors neked adta Blanche-t. Akkor te nyertél ...
- Camembert** ... csak akkor.

23. VELÜNK TÖRTÉNT

- Henri és Camembert** Elmúlt már rég az a nyár,
mivé lett az örök barátság?
Ami volt, egykor rég,
velünk történt.
S most újra él,
velünk remél.

Camembert Ifjan hittünk a semmiben
közös vér folyt az ereinkben.
S mikor ő jött, s vele a szerelem,
mindennek vége lett hirtelen.

Henri A vágy, a gyilkos érzelem
megölt mindent, meghasadt az értelem.
Elszakadtunk, elcsendesült a szél.
Mégis örökre bennünk él.

együtt Elmúlt már rég, ami újra él.
Miért így támad fel az a szél?
Az a szellő, apró pihegés,
csöppnyi nesz, kis semmiség ...

Henri ... csendesség. *meghal Camembert*

Szürke barát Véget ért hát e keserű történet. Így múlnak el a
barátságok. Azt hinnéd örökre együtt, a fogadalmak
jelszavával. Aztán hirtelen mindennek vége. S a
szeretet helyébe lép a gyűlölet.
Szerencsétlen Evér! Csak az élhet tovább, kinek
hatalmas a szíve. Szeressük egymást, egerek! Blanche,
Antoine, Fleur, Miklós! Mindenki. *a nézőknek* Ti is ...
elindul, majd visszafordul Ahogy az egér küzd, ember,
te úgy bízzál! *kimegy. Hirtelen egy hatalmas*
fényrobbanás, majd sötét, kulcsörgés, lépések. Az
egerek elszaladnak, csak a halott Camembert marad a
színen

női hang *sikoly* Á! Egy egér!

FÜGGÖNY
(vége van)